

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 113. Quis absolvere possit ab interdicto ingrediendi Ecclesiam incursam à simoniacè ordinante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

que, etiam si Simonia esset occulta, ut Suar. *cit. l. 4. de Simon. c. 61. n. 10. § 11. Less. l. 2. c. 35. du. 25. num. 140. Castrop. Pith. ll. cit. Reiffenst. num. 339.* His non obstante Trident. *sess. 24. de reform. c. 6.* Ubi quod Episcopus habeat potestatem dispensandi in omnibus irregularitatibus, & suspensionibus ex delicto occulto provenientes, excepta ea, quae provenit ex homicidio voluntario, & absolviendi in foro conscientiae ab omnibus casibus occultis, etiam Papae reservatis. Cum hic casus non comprehendatur dicto privilegio; tum quia non est casus occultus pertinens ad absolutionem sacramentalem, tum quia non est censura aut irregularitas, sed quaedam poena vindicativa Simoniae: à poenis autem omnibus reservatis Papae absolviendi potestas non datur Episcopo per Trident. ut Suar. *cit. n. 11.* tum denique quia haec poena inhabilitatis post Trident. inducta & reservata Papae. Facultas autem concessa à Trident. non extendit se ad casus nova lege Pontificia reservatos Papae, ut respondit Gregor. XIII. audita relatione congregationis Cardinalium, prout refertur per Farin. *tom. 4. decisio. Rota. fol. 77.* ubi etiam refertur ipsa sacrae congregat. Declaratio in haec verba: *Episcopus, etsi à Simonia occulta absolvi possit, non potest tamen rehabilitare ad beneficium in posterum obtinendum, neque ad ea retinenda, quae per Simoniam occultam retinetur &c.* Ex quibus, ut addit Reiffenst. liquet, contrariam Sententiam in praxi nullatenus tutam, & consequenter nullatenus practicandam. Nihilominus tamen Castrop. *l. c. n. 4.* existimat cum Henriq. *l. 13. de excom. c. 56. n. 1. Less. Suar. ll. cit. latis* probabile esse, Episcopum posse in dicta inhabilitate dispensare, eò quod, ut Henriq. sit quaedam quasi irregularitas. Ad declarationes quoque Cardinalium ait: illis non necessarium standum, ut expressè Sanch. *l. 8. de matrimonio d. 2. n. 10. circa finem,* uti & Vasquez. *in 2. 2. d. 177. c. ult. n. 73.* ubi probat declarationes & decisiones Rotae non habere vim legis. Ad haec dictas declarationes Cardinalium facile intelligi posse, de inhabilitate ad beneficia illa obtinenda, de quibus privatus fuit per sententiam. De cætero distinctionem illam quam Castrop. *num. 6.* dicit afferri à gravibus AA. quod nimirum Episcopo dispensante in impedimento, ob quod collatio beneficii fuit irrita, maneat valida, si collatio pertinet ad ordinarium; secus si spectet ad Pontificem, cui reservata, ait omnino reprobati ab AA. quos magno numero citat.

Quaest. 113. *Quis absolvi possit ab interdictione ingrediendi Ecclesiam incursum à Simoniacè ordinante?*

Resp. Possè id solum Papam, quippe qui sibi soli reservavit hanc absolutionem. Castrop. *l. c. n. 2. in fine.* Dum aliàs ab omnibus aliis censuris, si publicae non sint, vel ad forum contentiosum deductae, absolviere possit Episcopus, vi Trid. *sess. 24. de reformat.* asserit idem Suar. *cit. num. 11.* non obstante Bulla Pii V. hanc facultatem prohibente, dum ea, ut idem cum Sa *V. Simonia q. 12. & Less. l. c. du. 24. n. 134.*

Quaest. 114. *An & ex quibus causis Papa dispensare soleat in poenis Simoniae?*

Resp. Primò: Quamvis ut licitè dispenset, in illis requiratur causa aliqua, sic exigente bono communi & ordinato Ecclesiae regimine;

si tamen sine causa in lege sua dispensaret, & contra eam ageret, non peccatum eum mortaliter, secluso scandalo, aliave extrinseca ratione, & validam esse dispensationem, censet Castrop. *l. c. n. 11.* citans pro hoc Sanch. *l. 8. de dispens. d. 17. n. 28. & d. 18. n. 7. Less. cit. c. 35. du. 5. n. 34. Valent. 2. 2. d. 7. q. 5. p. 9. in fin. Rodriq. tom. 1. sum. 2. edit. c. 237. Nav. in sum. c. 25. n. 5.*

2. Resp. Secundo: Rarissimè tamen in dictis poenis solet dispensare, etiam si gravissima allegentur causae, teste Pyrrho Corrado versatissimo & summè practico in curia, ut de eo ait Reiffenst. *b. t. n. 343.* hac allegata hujus difficultatis dispensandi ratione: quod curia Romana summè hoc vitium execrata, & misericordia indignum reputans, ordinaria negatione dispensationis ab illo committendo deterreat. Si tamen quandoque in illis poenis dispenset Papa, reus illius non tantum absolviatur ab omnibus censuris, sed etiam dispensatur ab inhabilitate ad idem & alia beneficia retinenda & obtinenda, simulque redditur immunis à restitutione fructuum perceptorum.

3. Resp. Tertio: Inter alias verò causas pro hac dispensatione obtinenda serviunt scandalum in dimissione beneficii timendum, & paupertas supplicantis. Quondam autem vel cum quibus ex istiusmodi causis dispenset, certa regula non extat, unde, ut ait Reiffenst. reus quidem tentare & supplicare potest pro dispensatione, committere tamen debet, num mentem Cardinalium hic & nunc ad petitam gratiam concedendam movere velit.

Quaest. generalis 115. *An hoc ipso, quod Papa inhabili conferat beneficium, censetur cum illo dispensare?*

Resp. Affirmativè, si Papae constet esse inhabilem, ne aliàs in vanum & frustra fecisse collationem dicendum sit. Abb. *in c. cum in cunctis. §. inferiora. de elect. n. 8. Felin. in c. praeterea. de testam. n. 7. Navar. in opus. de datis & promiss. not. 7. n. 15. Covar. reg. peccatum. p. 2. § 8. n. 9. Molin. tom. 1. de just. tr. 2. d. 92. §. illud animadvertendum. Suar. l. 4. de Simon. c. ultim. n. 14.* quos citat & sequitur Castrop. *l. c. n. 9.* Siquidem generale est principium, quod quotiescumque impedimentum est juris humani, & legislator scienter impedimentum admittit ad actum, praesumatur in eo animus dispensandi, & inducatur vera dispensatio, etsi Legislator seu Princeps potens in eo dispensare, non praemisit causae cognitionem. Ut si Papa scienter admitteret irregularem ad ordines vel beneficia, aut jure humano impedimentum jungeret Matrimonio, vel Rex inhabilem (puta Servum) judicem constituat, Castrop. *l. c. cum Sanch. l. 8. de Matrim. d. 4. n. 2. & aliis probantibus id ex L. Barbarius. ff. de officis praesidis. & L. quidem. ff. de rejudicata;* Qui & asserunt procedere id ipsum non solum in supremo Principe, sed & in inferioribus Praelatis respectu eorum, cum quibus dispensare possunt. Non tamen etiam supremus Princeps conferendo beneficium inhabili, ab eo aufert absolute inhabilitatem, sed solum pro ea vice, seu ad solum illum casum, & respectu illius beneficii tantum. Castrop. *l. c. num. 10.* Quemadmodum etiam, ut idem, dum dicitur *Clement. unic. de sententia excommunicationis.* Pontificem communicando cum excommunicato, non censi illum absolvi ab excommunicatione, nisi id exprimat, id ita intelligendum, ut per hoc non absolvat absolute ab excommunicatione, quod tamen non impedit, quò minus